

Illustreret Tidende.

Nr. 117.]

Udkommer hver Søndag.

Kjøbenhavn den 22. December 1861.

2 Rdr. Quartalei.

[3de Bind.

Indhold.

Gustav Frederik Hetsch. — Mit Emium (meddeelt af Carl Bernhard)
I. — Prinds Albert. — Tannio Ras. — Skizzer fra Australien (af Bob)
V. — Kong Christian III's Gravmaleri i Roskilde, af J. Kornerup. —
Ugens Politit. — Et lille Træk af arkade-Reservat. — Meddelelser af
blandt Landhold.

Tillæg: Beskjæftigelse.

Gustav Frederik Hetsch.

Betrægt vi Konstens Indflydelse paa det danske Højskole- og Skolevæsen i Begyndelsen af dette Aarhundrede, saa see vi, at Kunstnerne formentlig virkede til Gavn og Glæde for Fyrster og enkelte Rigmænd, at der ikke fandtes mange offentlige Konstsamlinger, medens de, der vare tilgængelige for Almenheden, heller ikke kunde gaane, fordi de Besøgende manglede de fornødne Forkundskaber til at blive paavirkede; at Mængden, saaledes som Carl Ploug i sit Diget „Gustav Frederik Hetsch“ har udtrykt sig, ikke anede de rene Formers Pragt, men at Skjønhedens Gudinde stod i Konstens Tempel herhjemme bedækket med Isis' Slør. Konsten optraadte paa den Tid aristokratisk, den øvede kun sin taalmodige og forædledende Indflydelse paa de af Lykken begunstigede Samfundsklasser. Den Mand, der fremfor Noget har bidraget til, at Sløret blev trukket bort, at Mængdens Blik aabnedes for Skjønheden, at Konsten paatrykte de fra vore Fabrikker og Værksteder udgaaende Arbejder sit opbyggende Stempel, saa at den danske Haandværksstand nu paa de store Verdensudstillinger heldigt kan konkurrere med de mest civiliserede Nationer, er Professor Hetsch, som nu snart i et halvt Aarhundrede med Energi og Nidhærdighed har virket for dette opbyggende Formaal. Der gives neppe en eneste af vore større Industri-drivende, hvis dygtigste Arbejdere ikke ere dannede enten paa Konstakademiet efter hans Plan reorganiserede Tegneskoler eller i det af ham i en lang Aarrække bestyret tekniske Institut, og hvis nærværende Tidende kan staa værdigt ved Siden af Udlændets illustrerede Aviser, saa skyldes det ogsaa for en stor Deel ham, der har uddannet Tegnerne og Kystograppherne, og udviklet den Smag hos vore Bogtrykere, uden hvilken en sliq Tidendes Udgivelse var en Umulighed. Professor Hetsch er en demokratisk Kunstner i Ordets ædleste Betydning; han har baade som Kunstner og som Konstsælger ikke blot smykket de gylde Sale, men idet han sørgede for, at selv det simpleste Bøhave fik en reet og sjoen Form, har han bragt Konsten som en kjærkommen Gæst ind i den tarveligste Bolig. Derfor vil hans Billede være velkomment for de Mange, der have hørt Gavn og Glæde af hans Gjærnings rige Frugter, derfor ville sikkert nogle Træk af hans daadrige Liv ikke være uden Interesse.

Gustav Frederik Hetsch er født den 28de Septbr. 1788 i Stuttgart, hvor hans Fader var Historiemaler og Directeur for det derværende Billedgalleri. Han mistede i en meget tidlig Alder sin Moder; men han fandt et andet Hjem i Bygmester Ehels Familie, hvor hans Lyst og Anlæg til Tegning udvikledes til en afgjort Tilbøjelighed for Architekturen. Sin Skoledannelse erholdt han deels ved Gymnasiet i hans Fødeby, deels under et kort Ophold i Tübingen, hvor han hørte Forelæsninger over Mathematil, Physik og andre til hans Fag henhørende Videnskabsgrene. Efterat han havde arbejdet en Tid under Bygningsinspecteur Ehels Veiledning, tog hans Fader ham i Aaret 1808 med til Paris, hvor han i halv-

andet Aar studerede under Percier og Ledas. Da hans Fader, efterat have indført flere Malerier i Paris, vendte tilbage til Stuttgart, ønskede han derimod ikke saasnart at forlade sine Lærere; han modtog derfor en Ansættelse hos Architekten Rondelet, til hvem Restaurationen af Genovevaskirken var overdraget. Netop paa den Tid gæstede Kongen af Würtemberg Frankrigs Hovedstad, og han benyttede denne Leilighed til at anføge om en Understøttelse, hvorved han kunde blive sat istand til at studere Architekturen i en mere udvidet Retning istedetfor at anvende Tiden til at arbejde for det daglige Brød; men han fik Afslag, skjøndt med Tilfagn om fremtidig Reiseunderstøttelse for at lægge sig efter de i Tyskland anvendelige Bygningsmetoder. Han vedblev derfor at arbejde for Rondelet, indtil han pludselig i Aaret 1812 blev kaldet

til Stuttgart, forbi Kongen havde isinde at udføre nogle Bygningsforetagender, hvortil der savnedes unge, brugbare Møbhjelpere. Efterat han havde underkastet sig den sædvanlige Bygningsexamen, modtog han den Bæst, at han enten kunde blive ansat som Bygningsconductor med en meget ringe Gage eller faae Tilladelse til at fortsætte sine afbrudte Studier i Udlænder, da de mere omfattende Bygningsplaner paa Grund af det russiske Felttog vare opgivne. Han valgte naturligvis det Sidste i Haab om, at Opfyldelsen af det alt omtalte Tilfagn skulde sætte ham istand til at anvende Tiden paa en mere frugtbringende Maade; men Loftet blev atter uopfyldt, deels fordi det paa den Tid var noget aldeles ulørt, at tilstaae offentlige Stipendier i Würtemberg, deels fordi hans Fader havde den Ære ikke at staae sig godt med de ved Hoffet almægtige

Gustav Frederik Hetsch, tegnet af H. Dirf.